

Цей спосіб, призначений для визначення коефіцієнта K теплових втрат приміщення, містить етапи, на яких: - в приміщенні за два послідовних періоди часу $(D_k)_{k=1 \text{ або } 2}$ застосовують потужність обігрівання P_k приміщення і здійснюють роботи з вимірювання щонайменше температури T_{ik} всередині приміщення через короткі проміжки часу, а також визначають температуру T_{ek} зовнішнього повітря через короткі проміжки часу, при цьому потужність обігрівання P_1 за перший період D_1 є такою, що наступний параметр (I) був меншим або дорівнював 0,8, тоді як потужність обігрівання P_2 за другий період часу D_2 є по суті нульовою; - для кожного періоду часу D_k вибирають проміжок часу Δt_k , при якому зміна $T_{ik}(t)$ є по суті лінійною; - за кожний проміжок часу Δt_1 і Δt_2 визначають нахил α_1 або α_2 дотичної до кривої $(T_{ik}(t))$; - на основі нахилів α_1 і α_2 виводять значення K_{calc} коефіцієнта теплових втрат K приміщення.